

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Μεγάλη Δευτέρα

Θυμόμαστε την ιστορία του παγκάλου Ιωσήφ, ο οποίος πουλήθηκε ως δούλος από τα αδέρφια του στην Αίγυπτο, αντιμετώπισε τον πειρασμό της γυναίκας του Πετεφρή διατηρώντας την αγνότητά του και δοξάστηκε από το Θεό, γενόμενος άρχοντας της Αιγύπτου. Παράλληλα θυμόμαστε τη συκιά, που ενώ ήταν γεμάτη φύλλωμα δεν είχε καρπούς, όταν ο Χριστός πείνασε, με αποτέλεσμα με το λόγο του Κυρίου να ξεραθεί. Η Εκκλησία μας επισημαίνει ότι δεν πρέπει να στεκόμαστε στην εξωτερική ομορφιά, αλλά να βλέπουμε την εσωτερική, να έχουμε καρπούς αγάπης, αγνότητας, αγώνα, καθώς αυτά ζητά ο Θεός από τον άνθρωπο.

Μεγάλη Τρίτη

Θυμόμαστε την παραβολή των ταλάντων και των δέκα παρθένων. Τάλαντα είναι τα χαρίσματα που μας δίνει ο Θεός, τα οποία πρέπει να τα προσφέρουμε στους άλλους και όχι να τα κρατάμε για τον εαυτό μας. Ο τρόπος ζωής της Εκκλησίας είναι όχι «εγώ», αλλά «εμείς». Δεν αρκεί ακόμα να τηρούμε εξωτερικά τις εντολές, αν δεν έχουμε το λάδι της πίστης και της αγάπης και την ετοιμότητα να ακολουθήσουμε τον Κύριο. Γιατί αλλιώς, όπως οι πέντε μωρές παρθένες, θα μείνουμε έξω από το νυμφώνα του Χριστού, που είναι η αιώνια Βασιλεία Του.

Μεγάλη Τετάρτη

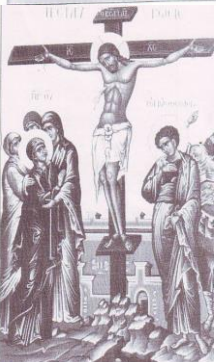
Θυμόμαστε την πόρνη γυναίκα που άλειψε με μύρο και δάκρυα μετάνοιας τα πόδια του Χριστού και έλαβε άφεση των αμαρτιών της. Παράλληλα γίνεται λόγος για την υποκρισία του Ιούδα, που ήθελε να πουληθεί το μύρο δήθεν για τους πτωχούς, στην ουσία όμως για να καταχραστεί τα χρήματα. Ο Θεός θέλει να μετανοούμε ειλικρινά και όχι να υποκρινόμαστε ότι είμαστε καλοί. Στον Όρθρο ψάλλεται το περίφημο τροπάριο της Κασσιανής (μεγάλης υμνογράφου και Αγίας της Εκκλησίας), που αναφέρεται στην «έν πολλαῖς ἀμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνή», που μετάνιωσε και σώθηκε.

Μεγάλη Πέμπτη

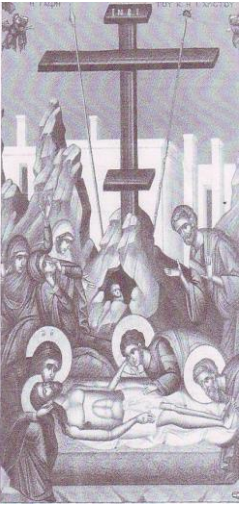

Θυμόμαστε τέσσερα γεγονότα **1.** Το Νιπτήρα, όπου ο Κύριος έπλυνε τα πόδια των μαθητών Του. **2.** Το Μυστικό Δείπνο, όπου ο Κύριος μας παρέδωσε το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, το Σώμα Του και το Αίμα Του. **3.** Την Προσευχή του Χριστού στον κήπο της Γεθσημανή, όπου φάνηκε η τέλεια υπακοή Του στο θέλημα του Πατρός. **4.** Την προδοσία του Ιούδα, ο οποίος παρέδωσε τον εαυτό του στο πάθος της φιλαργυρίας. Η Εκκλησία μας επισημαίνει ότι η γνήσια στάση ζωής βρίσκεται στην ταπείνωση και την αγάπη και πως αν θέλουμε να ζήσουμε αιώνια, χρειάζεται να συμμετέχουμε στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας προετοιμασμένοι με Εξομολόγηση.

Μεγάλη Παρασκευή

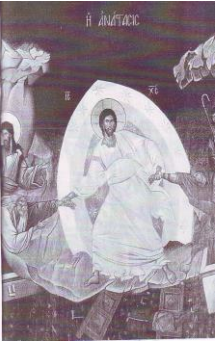

Θυμόμαστε τα Άχραντα Πάθη του Κυρίου μας: τη σύλληψη, τα βασανιστήρια, τον εμπαιγμό, τον εξευτελισμό, την εγκατάλειψή Του απ' όλους, τη Σταύρωση και την Ταφή Του. Επάνω στο Σταυρό νίκησε το θάνατο της ανυπακοής, υπέμεινε τα πάντα και πέθανε από αγάπη προς εμάς. Ο Χριστός καλεί τον καθένα χωριστά να μην ταυτίσει τη ζωή του με τους σταυρωτές, αλλά με το ληστή εκ δεξιών Του, να μετανιώσει για τα λάθη του, να Τον αποδεχτεί ως Σωτήρα, να σταυρώσει με τη σειρά του τις αμαρτίες του, για να αναστηθεί και να ζήσει αιώνια μαζί Του. Ένας όμορφος λόγος λέει: «Αν πεθάνεις πριν πεθάνεις, δε θα πεθάνεις, όταν πεθάνεις». Αυτό θέλει ο Χριστός από μας, να πεθάνουμε ως προς την αμαρτία, για να ζήσουμε αιώνια κοντά Του.

Μεγάλο Σάββατο

Θυμόμαστε την Ταφή του Χριστού και την κάθοδό Του στον Άδη. Ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο και τον άνθρωπο σε έξι μέρες. Την έβδομη ξεκουράστηκε και άφησε τον άνθρωπο πλέον διαχειριστή και συνδημιουργό. Αυτός όμως αμάρτησε και έφερε στον κόσμο το θάνατο. Ο Θεός στέλνει στο τέλος της έβδομης ημέρας τον Υιό Του, τον Ιησού Χριστό, ο οποίος κηρύττει μετάνοια και αγάπη στους ζώντες, αλλά και με το θάνατό Του, και στο βασίλειο του Άδη, στους νεκρούς. Και θα γίνει πρωτότοκος των νεκρών. Με την Ανάστασή Του θα ξεκινήσει την καινούρια ημέρα της Δημιουργίας, την όγδοη, στην οποία ζούμε όσοι πιστεύουμε σ' Αυτόν. Ο θάνατος υπάρχει σωματικά, αλλά πλέον δε χωρίζει τον άνθρωπο από το Θεό. Όποιος ζει μέσα στην Εκκλησία, χαίρεται το Φως και τη Χαρά της Ανάστασης. Το πρωί του Μ.Σαββάτου θυμόμαστε την ιστορία του Ιωνά, που έμεινε στην κοιλιά του κήτους τρεις μέρες και τους τρεις Παίδες, που μπήκαν στο καμίνι και δεν έπαθαν τίποτα. Έτσι και ο Χριστός, έμεινε τρεις μέρες στον Άδη, χωρίς να πάθει τίποτα και ανασταίνεται, παίρνοντας μαζί Του στην αναστάσιμη αιωνιότητα κάθε άνθρωπο που πιστεύει σ' Αυτόν.

Κυριακή του Πάσχα

Το κύριο μήνυμα της Ανάστασης είναι ότι η ζωή δε σταματά στον τάφο. Ο Χριστός νίκησε το θάνατο και όποιος από εμάς πιστεύει σ' Αυτόν θα συνεχίσει να ζει μαζί Του, ακόμη κι αν πεθάνει. Ο θάνατος είναι αιώνιος, όταν ο άνθρωπος δεν έχει σχέση με το Θεό. Η πίστη στο Χριστό και η ζωή της Εκκλησίας θα φέρει τη δική μας Ανάσταση, όταν θα γίνει η Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου. Όποιος πεθαίνει, προγεύεται αυτή τη χαρά, όντας μαζί με το Χριστό και τους Αγίους και προσδοκά την ανάσταση των νεκρών για να χαρεί ολόκληρος, σώμα και ψυχή, την αιώνια ζωή.

ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΟΠΩΣ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ

Δύο άγγελοι που ταξίδευαν σταμάτησαν να ξεκουραστούν στο σπίτι μιας πλούσιας οικογένειας. Η οικογένεια ήταν ψυχρή, αγενής και αφιλόξενη και αρνήθηκε στους αγγέλους να τους φιλοξενήσει μέσα στο μεγάλο, ζεστό και πλούσιο σπιτικό τους. Τους είπε με ψυχρότητα πως αν θέλουν, υπάρχει ένα μικρό και κρύο υπόγειο, όπου θα μείνουν μόνοι τους. Εκεί στο υπόγειο, ο μεγαλύτερος άγγελος παρατήρησε μια τρύπα στον τοίχο και την επισκεύασε. Όταν ο μικρότερος άγγελος τον ρώτησε γιατί, ο μεγαλύτερος απάντησε: «Τα πράγματα δεν είναι πάντα όπως φαίνονται...».

Την επόμενη μέρα οι άγγελοι χτύπησαν την πόρτα ενός φτωχικού σπιτιού. Σ' αυτό έμενε μια αγροτική οικογένεια. Η οικογένεια αυτή, όταν άνοιξε την πόρτα και είδε τους αγγέλους, με μεγάλη χαρά τους καλωσόρισε στο φτωχικό σπιτικό της και μοιράστηκε μαζί τους με ευχαρίστηση τα πάντα.. Ενώ φιλοξενούσαν τους αγγέλους, ο αγρότης βγήκε κάποια στιγμή έξω να ταΐσει την αγελάδα. Όταν γύρισε ήταν στενοχωρημένος και κλαμένος · η αγελάδα που ήταν το μοναδικό ζώο που είχαν και απ' αυτή ζούσαν, ήταν νεκρή. Ο μικρότερος άγγελος ήταν αναστατωμένος και ρώτησε το μεγαλύτερο πως ήταν δυνατόν και άφησε να γίνει κάτι τέτοιο. «Η πρώτη οικογένεια ήταν πλούσια, αλλά σκληρόκαρδη και παρ' όλα αυτά τη βοήθησες», τον κατηγορήσε εκείνος. «Η δεύτερη οικογένεια είχε ελάχιστα και όμως ήταν πρόθυμη να μοιραστεί τα πάντα μαζί μας και εσύ άφησες την αγελάδα να πεθάνει...». «Τα πράγματα δεν είναι πάντα όπως φαίνονται», απάντησε ο μεγαλύτερος άγγελος. «Όταν μείναμε στο υπόγειο της βίλας, πρόσεξα πως ήταν χρυσός αποθηκευμένος σε εκείνη την τρύπα στον τοίχο. Μια και ο ιδιοκτήτης ήταν τόσο άπληστος και δεν είχε τη διάθεση να μοιραστεί την καλή του τύχη, σφράγισα τον τοίχο, ώστε να μη μπορεί να βρει το χρυσό. Όταν μείναμε στο σπίτι του φτωχού αγρότη, ήρθε ο άγγελος του Θανάτου να πάρει τη μητέρα της οικογένειας κι εγώ έδωσα στη θέση της την αγελάδα. Τα πράγματα δεν είναι πάντα όπως φαίνονται».

Μερικές φορές αυτό ακριβώς συμβαίνει, όταν τα πράγματα δεν έχουν το αποτέλεσμα που επιθυμούμε. Αν έχεις πίστη, θα πρέπει να μάθεις να εμπιστεύεσαι και να πιστεύεις ότι το κάθε αποτέλεσμα είναι πάντα προς όφελος σου. Μπορεί να μην το ξέρεις παρά μονάχα πολύ αργότερα. Μερικοί άνθρωποι έρχονται στη ζωή μας και γρήγορα φεύγουν. Μερικοί άνθρωποι γίνονται φίλοι και μένουν λίγο αφήνοντας όμορφα χνάρια στην καρδιά μας και εμείς δεν είμαστε ποτέ το ίδιο, γιατί έχουμε κάνει ένα φίλο...

Το χθες είναι παρελθόν

Το αύριο μυστήριο

Το σήμερα είναι δώρο

ΠΩΣ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ!

Ο Μακαριστός Ρώσος Επίσκοπος **Ειρηναίος** έζησε στα τέλη του 19^{ου} αιώνα, έγραψε θαυμάσιες παιδαγωγικές ομιλίες προς τους γονείς. Στο βιβλίο του «Μητέρα, πρόσεχε», από τις εκδόσεις της Ιεράς Μονής Παρακλήτου Ωρωπού, υπάρχει ένα εκπληκτικό κείμενο, το οποίο συστήνει στους γονείς μερικούς τρόπους για να καταστρέψουν το παιδί τους!

- Από μικρό να μην του αρνείστε τίποτα. Δίνετε του ό, τι επιθυμεί, ό, τι ζητάει, ιδίως όταν πεισματώνει και κλαίει. Έτσι θα μεγαλώσει και θα πιστεύει πως οι άλλοι του οφείλουν τα πάντα, πως έχει μόνο δικαιώματα.
- Όταν αρχίσει να ξεστομίζει βρισιές, εσείς να γελάτε. Έτσι θα του δώσετε να καταλάβει ότι είναι πολύ έξυπνο!
- Μην του λέτε ποτέ: «Αυτό είναι κακό!». Έτσι λένε μόνο τα παλιά μυαλά. Όταν αργότερα θα συναντήσει στη ζωή του δυσκολίες και θα υποστεί το κακό, τότε θα έχει τη βεβαιότητα πως η κοινωνία είναι που το αδικεί.
- Μαζεύετε εσείς ό,τι παρατάει εδώ και εκεί, βιβλία, ρούχα, παπούτσια. Μη του πείτε ποτέ: «Μάζεψέ τα, βάλ' τα στη θέση τους». Έτσι θα πιστέψει πως η μάνα είναι δούλα του και πως για όλα είναι υπεύθυνοι πάντα οι άλλοι.
- Αφήστε το να βλέπει τα πάντα(προπαντός στις μέρες μας στην τηλεόραση και στο ίντερνετ) και να διαβάζει τα πάντα, χωρίς ποτέ να το καθοδηγείτε. Το παιδί σας είναι ατσίδα και ξέρει να διακρίνει. Η μόρφωσή του θα γίνει έτσι πλατειά!
- Μην του δίνετε καμία πνευματική αγωγή. Να κοροϊδεύετε μπροστά του την πίστη, την Εκκλησία, τους παπάδες κι εκείνους που τους ακολουθούν. Όταν το παιδί μεγαλώσει, «θα διαλέξει από μόνο του».
- Δίνετε του μπόλικο χαρτζιλίκι, για να μη νιώθει κατώτερο από τους άλλους και «να μη στερηθεί ό, τι στερηθήκατε εσείς». Όταν μεγαλώσει, θα είναι βέβαιο πως την αξία στον άνθρωπο τη δίνει το χρήμα, αδιάφορο πως αποκτήθηκε.
- Μην του λέτε ποτέ: «Κάνε αυτό» ή «Μην κάνεις εκείνο», έτσι το καταπιέζετε, δε σέβετε την ελευθερία του και την προσωπικότητά του. Μπορεί μάλιστα να του δημιουργήσετε και... ψυχικά τραύματα. Όταν μεγαλώσει, θα νομίζει πως η ζωή είναι μόνο να διατάζεις, ποτέ ν' ακούς.
- Να τσακώνεστε, να βρίζεστε, να προσβάλλετε ο ένας τον άλλον μπροστά του χωρίς ντροπή.(Μην ανησυχείτε, έτσι δε θα του δημιουργήσετε ψυχικά τραύματα!). Αργότερα, όταν παντρευτεί, θα του φαίνεται φυσικό να κάνει τα ίδια.
- Όταν αρχίσει να μπλέκεται στα δίχτυα του ερωτισμού και της φιληδονίας, εσείς κλείστε τα μάτια. Μην του μιλήσετε, μην το καθοδηγήσετε, μην το συμβουλευέστε. Αφήστε το να βγάλει τα μάτια του, αφού «αυτό είναι φυσιολογικό».
- Να παίρνετε πάντα το μέρος του μπροστά στους δασκάλους και τους γείτονες. Μην πιστεύετε ποτέ ότι «το αγγελούδι σας» μπορεί να κάνει αναποδιές και ατιμίες. Βρίστε εκείνους που φιλικά και καλοπροαίρετα σας αναφέρουν κάτι σχετικό. Είναι συκοφάντες και ζηλιάρηδες.
- Όταν θα πάτε στο αστυνομικό τμήμα, όπου το μάζεψαν γιατί έκλεψε ή γιατί πήρε ναρκωτικά, φωνάζετε δυνατά μπροστά σε όλους ότι είναι παλιόπαιδο, ένας αλήτης, ότι θυσιαστήκατε για το καλό του, αλλά δε μπορέσατε ποτέ να το συμμαζέψετε. Έτσι εσείς θα βγείτε καθαροί.
- Ετοιμαστείτε για μία ζωή γεμάτη πόνο και τύψεις. Θα την έχετε.

ΛΑΜΠΡΗ

Αδέλφια, ελάτε στο πανηγύρι,
σφίζτε τα χέρια με μια καρδιά,
σμίζτε τα χείλη στο θείο ποτήρι.
Λαμπρή είν' η μέρα π' αργοξυπνά!

Χριστός ανέστη! Το λέει τ' αγέρι
πέρα στους κάμπους και στα βουνά·
αύρες μηνάνε το νέο στη φτέρη.
Λαμπρή είν' η μέρα π' αργοξυπνά!

Ανάσταση είναι και στις καρδιές μας,
άγγελοι ψάλλουν το ωσαννά,
το 'παν κι οι σπίνοι στις πασχαλιές μας.
Λαμπρή είν' η μέρα π' αργοξυπνά!

ΤΑ ΚΟΚΚΙΝΑ ΑΥΓΑ

Λένε πως όταν αναστήθηκε ο Χριστός, μια γυναίκα που κρατούσε ένα καλάθι με αυγά δεν πίστευε πως θα μπορούσε κάτι τέτοιο να έχει συμβεί. Είπε λοιπόν πως αν ήταν αλήθεια, τότε τα αυγά που κρατούσε θα έπρεπε να γίνουν κόκκινα. Το θαύμα έγινε και τα αυγά κοκκίνισαν. Λένε ακόμη πως τα αυγά τα βάφουμε κόκκινα, γιατί μας θυμίζουν το Αίμα του Χριστού πάνω στο Σταυρό.